

MAJOR NÁNDOR:

Hejh, otthon ilyenkor . . .

*Hejh, otthon ilyenkor süsnya szisszen,
Az emberek kukoricát törnek.
Hordás közben friss csemegére
Nyála csorran az ökörnek.*

*Hejh, otthon ilyenkor szőlő érik,
Fehér, fekete, lila gerezd.
Legény-lány billeg a tőkék között,
S a hordó csapja mustot ereszt.*

*Hejh, otthon ilyenkor mulatság járja,
— Szerelemtől hullnak a legyek —
Újbort hoznak a szüretbálra, —
Hejh, én biz' holnap hazamegyek!*

Fürjet fogott öregapám

*Valamikor régen, — csöppnyi voltam —
Tarka-cirmos kis fürjet fogott
Fattyazás közben öregapám:
Tudta, hogy örülni fogok.*

*Szállási gyereknek nincs játéka.
Egy ostor — régi, öreg, kopott —,
Meg szár-ló, csak azt hajkurássza.
Öregapám most fürjet hozott.*

*Piciny kezemben úgy tartottam!
Jaj, el ne szaladj hát, itt maradj!
A kukoricásban anyja kereste,
Hangos panasszal: pity-palatty.*

*És sírt, csak sírt a szállás mögött,
— Hittem, könnyét a föld issza —
Öregapám, csak állt, simogatott:
Fiam, a fürjet vigyük vissza . . .*